

מסורת הש"ס

[illegible]

דעם

כל שכן דכשרות ליה דלא מעייל גופיה לספקא דהיכה דנדר ויש כנורות
ספק לא היו נזיר ולדריה כשרות ליה דספק נזירות להקל: אימא סיפא.
דספק נזירות להקל: מנא? אמר ר' אבהו. כהן דבעי לאפקוי מיניה עליו
להביא נזירות שכן כנורות שאלה מפילה נפל קודם לכן ואי מפס
לכו כהן על הנעלים להביא ראייה
דלא ככור הוא: ואסורים בגיזה
ועוד. א"פ. דלא היה דורו. אמר
ספק דקדוש לחומרה ואסורים בגיזה
ועוד. ויכיר מניין לאוקמה כרבי
אליעזר ואומר רבי אליעזר לא הקדיש
אם הכי דספק קדוש קולא: אמר
ר' מרמיס. קדוש ככור הנהא
מאליה לקדוש. כי דע"י אדם קדוש
ככור נהא מאליה להביא ממזכיר בגיזה
ועוד. קדוש. כי דע"י אדם לא
היה קדוש מספק: א"פ. קדמי.
סיפא דהא דספק נזירות להקל:

ואלו מותרין פרק שני נדרים

כל שכן דלא מעייל לספיא אמר ליה אבי
בבבאי אוקימתא לספק נזירות להקל כרבי
אלעזר אימא סיפא ⁶ "ספק בכורות אחד
בכורי אדם ואחד בכורי בהמה בין טמאה בין
טהורה המוציא מחבירו עליו הראיה ותני עלה
⁷ "ואסורים בגיזה ועבודה אמר ליה אמאי קא
בדמיית קדושה הבאה מאליה לקדושה הבאה
בידיו ארם אלא אי קשיא הא קשיא ⁸ "ספק
משקין ליטמא טמא ליטמא אחרים טהור דכרי
ר' מאיר וכן היה ר' אלעזר אומר כדבריו ומי
ס"ל לר"א ליטמא טמא והתניא ⁹ "ר"א אומר
אין טומאה למשקין כל עיקר תדע שהרי
¹⁰ "העיד יוסי בן יעזר איש ציריה על איל קמצא
דכן ועל משקין בית מטבחיא דכן הניחא
לשמואל דאמר דכן מלמטה אחרים אבל
טומאות עצמן יש בהן שפיר אלא לרב דאמר
דכן ממש מאי איכא למימר אלא הא רבי
יהודה והא ר"ש דתניא ¹¹ "הריני נזיר אם יש
בבכרי הזה מאה כור והלך ומצאו שנגנב
או שאבד רבי יהודה ימתיר ורבי שמעון אוסר
ורבי רבי יהודה אורבי יהודה מי א"ר יהודה
ל"א מעייל איניש נפשיה לספיא ורמינהו
רבי יהודה אומר סתם תרומה ביהודה אסורה
ובגליל מותרת שאין אנשי הגליל מכירין
את תרומת הלשכה טעמא דאין מכירין
הא

אבל טומאה עמון יש בן. יוחא ליה נמי לרבי אלעזר דאמר דכדרי דר"מ דספק משקין ליעמא טמא והבא בספק נזירות אמאי מיקל משום דכאשר לא מנזיה אלא לקבל נזירות ואיש כי יפיל ויעבד קאמר הלך אתו ליה ספק נזירות להקל: **אלא לרב דאמר** קל משום. דאין טומאה למשקין כל עיקר אמאי קאמר רבי אלעזר הבא בספק משקין ליעמא טמא והבא סביבא ליה ספק נזירות להקל: **אלא רבי יהודה.** ברייתא דספק נזירות: **והא רבי שמעון.** ממתיבין דקמי סתם נדרים להמריד: ומאלו ענגבו או עשברו. ואין (ו) יודע אם היה שם מאה כור אי לא: **אמר רבי יהודה לא מעייל אינשי נפשיה לפסיקא.** כגון הבא דכשדור לא על דעמא דהיי נדר שם נגבז הכר דהיי פסיקא אם היה שם מאה כור שיהא מיר בנאותה ספיא: **הא**

אלעזר לא קשיא דליכא למימר דרבי אלעזר ממתיבין בספק אפילו דהיי קדושה הבאה בירי דרם היי עדיפא עוממא דבנקנן ארע"ס ימינא לא חזין כהדיא דנקדושה הבאה בירי דרם ארע"ס שהיא דמאור כי לא מוקמינן אלא דספק נזירות להקל כדריא קשיא דר"מ אדריי אלתי לא הקדיש את הכי משום דכיו שמו עליו ולא קרו ליה אינשי חיה ולא דלן מקיל דאדריי לאו מיר עדי שיתברר לו שיהא בנאותו כיר מאה כור: סריך מנפא דרשא דקמי סתם תרומת ביבדוס אקריה אלתי ספ יהודה מתוך שזי יוהר גרילין בתרומת השלש לתרומת הבגין לא נדרי אבל דיוקא דסיפא קשיא דמדיהיב טעמא בזהמירא דגילין לפי שאין לא מני מנבלה. לפי שצריך לגלות על הבאת קרבתו ולא מני לאחיו לא מני לאחיו כגמלי שאין טעמא בזה נדבה לית עולה ושלמיה אינשי עולה נגלה על אחד משמנו י"ל לא מני דיעבד דר"מ כהמלך ארע"ס עמלי

כל שכן גופיה לא מעייל
להקל רבי אליעזר: אחד
שילדה זכר ונקבה ואין ידוע
אמורין בגיזה ובעבודה. ס

ר"ן יפ.

עין משפט
גר מצוה

כב א מ"י פ"א מה'י
בכורים הלכה יט [כ]
ופ"ב שם הלכה יט [כ]
ופ"ד מהלכות בכורים
הלכה ז [ופ"ה ה' ב] קמח
עשין ר"ח וסיומן קמח וס'
קמח טו"ש"ע י"ד ס' שה
סעוף יג [כ דה] וסיומן שטו
סעוף א [וכ] שטו סעוף א
וס' שיה וס' שטא סעוף א
[יג טז]:

בג ב' מ"י פ"א מהלכות
מעילה הלכה ח' שמו
שם פוסק'ע שם פ"י שמו
סעיף א'
בד' ג' מ"י פ"ד מהלכות
אבות הטומאה הלכ'
:1

מה ד מיי ס"ב מהל'
טירות הלכה ט:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ע"ז חלל
וכי' לטמא טמא טומאת:
(ב) ד"ה ומלאו וכי' ואין
ידוע אם היה:

תוספות

[illegible]

בן היחל ליה שפיקא דרבנן
 הוה כל משקה אשר ישתה
 שהרי העיד ב' על איל
 של בית התענוגים שנעזרה,
 משום הפסד קדשים, דא
 דלחר הוה דין דיוסף בן
 דקאמר ר'א לעמא אחרים
 אלא לרב דאמר דבן
 דקאמר (סו).

קא. הלך מתניתין דסמס נזירות
ר אדם ואחד כבוד בהמה. כגון
זה הוליא ואחד ראשון; וסני עלה
דמתניתין גופה דספק נזירות להקל
היה. וסני פריך בשלמא ליה חומקין
ה' כ"ח לא קשיא רישא חסיפא
ירושא דספק נזירות להקל משום
גופו לא מעייל איניש לספיקא וספא
ספק כבורות כיון דממונה הוא
מפיקא דמיתא עילוי משום לספיקא
אלא לדידך דלא שני לך בין גופו
וממונו קשיא: אמאי קמדתים
לדקדוקה בבאה מאליה לקדושה בבאה
בזרי אדם. משום דקדושה בבאה ביד
ידים הוא דלחכי למימר דהאי בריה
הא גמר לעילוי נפשיה וממוניה
ספיקא אבל בקדושה בבאה ביד
הוא: ויכא למימר דלא דלטו בדיה
ממונו. **ספק משקין.** כגון שאושע
ומא דר לבין דמיתא ואין דיוע אם
גט בהן: **ליטמא טמא.** כלומר
טומאת עמון זולתן לחומרה אבל לא
טמא אחרים. איכא נוסחי דגרסי כה
בבבירי' ר"מ וכן היה ר"א אומר דבבבירי
ספספא היה במסכת טהרות' ואיכא
נאן דלא גרים ליה דלמה ליה לאחזרי
דמתניתנא והא ספיקא דמתניתין
ספק נזירות להקל היא דקדושה ספק
משקין לטמא טמא למא אחרים
והוא ואפשר דגרסין ליה ועדיף
יה לאקשו' ממתניתנא משום דמפרשא
היה דר"א מיל דספק משקין לטמא
ומא: **אין טומאה משקין כל עיקר.**
היה דלורייא: **על איל קמא.** חב
דשמו איל: **דן.** טבור וכשר לאחריה

ויון דטומאס משקין מדרבנן במשקא
בזבז טומאה בעורה. ויכין דטומאס
בספקיהו: **א**ל ינאח **לשפול דאמר**
עמא ים בן. ינאח דמשז טומאס
לחומרא: **א**ל **למאן דאמר דכן**
כן: אפילו לא קומינן. הוה לן לחיל
בזבז אכתי קשיא דרבי אליעזר אדרי
משקין מדרבנן דקדמתי אין טומאה
בספקיהו לחומרא דקדמתי וכן היה
ההיא דספק משקין לעמא טמא ה
בזבז מירות להקל לא מיתוקמא כרבי
מירות להקל רבי אליעזר היה גזי
אח"כ שיהא בזה בידי אדם. וזי
לא קדיש את הכי ויכין שכן אפילו
זי דהיינו טעמא דרבי אליעזר דאמר
בזבז שפול דאמר רבי יהודה מסי. משום
דין. האי דמקשה מדיוקא דסיפא ולא
דרישא היינו טעמא משום דאנשי
דברי בתרומה ודאי בתרומה הלכה
דן דספקיא לחומרא: **טוואל על ספקו**
ויון בעורה. וכי תימא נהי דספקא
בזה דבהא דהא קיימא [נזיר מה] דאס
תמליס הלקל לית ליה תקנתא לגמירות
הבאה

ולא דורש יומא דמתי גבי תשקין בלאו שפא, ואה למשקין כל עיקר, ואפלי טעומא פלגן. טעמא מן הוורד כל עיקר ואפלי טעומא פלגן, אטור וכר לאפלי, ועל טעמא ברת מטבחיא. טעמא, לאמא טעמן דשקין דרעק ובתי לאו גמרא. וירא, אה תרמא לראי ש לכן טעמא, לא שפא פלגן ש כן, מות תרמי דכיל אין טעמא טעמן. איז לכררי, ורפן פן יוצר לאמא תרמי קאמר ורפא, טעמא טעמן, פן כרן לאו טעמא פלגן.

רש"י
לשמה אחרים מדרבנן הוא ולא מדאורייתא
(פסחים סד.) ר"א אומר אין
מקוץ לה לענין הכשר (שם). תרע. דלפי
המקור. אין מנב שמו חל קמח. קמח.
בגון הדם והמים שם דכן. שאלין מ
למורייתא כי מנב דבגון לטריטורו (שם)
ויעורר דכן מלשמה אחרים קמח אכל
קמח. דכא מדעורו דיוסף כן יעור
ממש. קמח יוסף כן יעור

מור
 בור אדם. כגון שהיה אדם לפני
 פטר חמור (שם). המצויא מחבר
 זה כגון ושמך ישראל והלך צוה את
 קדרשה הבאה מאליה. שם כגון
 וצוהו. כגון וצוה שפשו רגל נחשקין
 את מן הפק. קדש שומה משקין
 ספקא דלוריה ונחמה, שם
 בין הכרזה שטורין. שם נטה שם
 הכרזה וכוונות הן. קדש משקין

וְעַל כֵּן בָּרַבְרָא כָּרַס אֶלָּא (ברית ד'.) אִתְּרוּ
וְהִכָּה אֲחֵירוּ כְּדוּר (שם.) בֵּין טַמְאָה. וְעַל
כֵּן מִזֵּית מִתְחַדֵּר עָלָיו כִּרְאִים. וְעַל
הַ יַּעֲבֹדוּהָ. מִסָּפָּק שֶׁמָּא קִרְדִּים הֵן
אוֹ טַמְא. כְּשֶׁעֲלֵר סָפָּק מִתְּחַלֵּף כִּתְּחִלָּה
מִתְּחַלֵּף לִישׁוֹנָא. שְׁעֵלֵר לֵן סָפָּק שִׁמְחָה.
כֹּל מִתְּחַלֵּף אֲחֵר יִשְׁמַח וְכו'. מִלֵּן הִיא
הֵן מִלֵּן כִּדְרֵי מִתְּחַלֵּף מִסָּפָּק מִתְּחַלֵּף
הֵן אֵלָּא שְׂעִיבָה מִטְּמָאָה. טַהוּר.

ספק בבורות. כגון נהמה שילדה וזין
ספק דבר השוער נכבדה ספק דוח
עליו הרואה. קפי' זה כדי שכל
ישראל מוה' מחברי (שם). ואסורים
הוא מלוי קדוש (שם). ספק משקה ל
שתייה. ספק ענף ספק לא ענף. וזה
לכיות ענף ענף דלורייא חי. דכ
אחרים. ספק משקה לעמ' ארס.
לא ענף. וזה ספק משקה לעמ' אחרי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com